

Autor se ve své práci zabývá volebními a stranickými systémy v Polsku, na Slovensku, v Německu a Rakousku. V úvodu postuluje základní otázky a hypotézy, na něž se pokouší v práci odpovědět - jaká volební metoda (formule) se ve výsledku nejvíce blíží výsledků ve výsledku současnému volebnímu systému aplikovanému v konkrétní jednotlivé zemi? Jak by se změnil systém politických stran, kdyby byla používána jiná volební metoda? V obecné části autor provádí teoretický výklad o volbách, volebních a stranických systémech a obecném vlivu volebních systémů na systém politických stran. Tato část se stává předpokladem pro zvláštní část práce. V kapitole IV. autor analyzuje volební systémy do zákonodárných sborů v Polsku, na Slovensku, v Německu a v Rakousku. V kapitole V. provádí deskripci stranických systémů ve výše uvedených zkoumaných zemích. Vlastní výzkum začíná v kapitole VI., kdy podrobuje výsledky voleb v jednotlivých zemích - Polsko (2005), Slovensko (2006), Německo (2005) a Rakousko (2006) prvnímu výzkumu. Autor v této kapitole zkoumá index deformace, Loosemore-Hanby index a index agregace pro dané země v posledních volbách. V následujících kapitolách provádí autor přepočty hlasů pro jednotlivé politické strany na mandáty v posledních volbách. Jedná se o aplikaci metody volebního dělitele (D'Hondtova, Imperiáli, Saint Laguě) a metody volebního čísla (Hareova, Hagenbach-Bischoffova). Autor dochází k závěrům, že v případě Polska se ve výsledku nejvíce přibližuje současnému volebnímu systému přepočty podle D'Hondtovy metody. Ve slovenském případě se jedná o D'Hondtovu formuli a formuli Saint Laguě. V německém případě se žádná z použitých metod výsledku voleb nepřibližuje a v případě Rakouska se výsledku přibližují hned tři - Saint Lague, Hare a HagenbachBischoff. Autor ve výzkumu zjistil, že všechny současné parlamentní strany ve zkoumaných zemích by obsadily místa v zákonodárných sborech i v případě, že by v daných zemích bylo užito jiných volebních systémů.